

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.lco.il

מנחות דף פג.

איזה לימודים לומדים ממה שהוקשו הקרבנות להדדי בקרא דוזאת התורה?

מעולה	לרבנן	לר' עקיבא
ממנחה	שחיטה בכלי שרת דוקא	שחיטה בכלי שרת דוקא
מחטאת	שלמי ציבור נאכלים לזכרי כהונה	מקדשת בבלוע
מאשם	מקדש בבלוע	מקדש בבלוע ¹ חולין ² , ביום, בידו הימנית ³
ממלואים	לרש"י ⁴ : דאין קרבין חלב ובי' כליות דשליל לתוס' ⁵ : דהוולדות חולין הן במעי אמן ⁵	עצמות קדשים מותר לעשות מהן כלים
משלמים	אין מותר המופרש לאחריות בשריפה	אין מותר המופרש לאחריות בשריפה
	כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים	כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים ⁶

מנחות דף פג:

קרבנות דלהלן הבאים מחמת הפסח ודינם כשלמים, לכמה זמן הם נאכלים? [תוד"ה והשלמים].

מותר הפסח / תמורת הפסח	חגיגת י"ד	לרש"י ⁷
ליום ולילה	ליום ולילה	לתוס'
ליום ולילה	לשני ימים ולילה אחד	

¹ ומבואר בסוגיא שלר"ע צריך שני לימודים לבלוע, ממנחה וחטאת, דממנחה לבד הייתי אומר היות שהיא רכה לכן מבליעה, ומחטאת הייתי אומר דהיות שהוא בשר שמן נכנס השומן בעומקו ולכן צריך שניהם. וראה בתוד"ה מה חטאת אינה, שר"ע דריש מחטאת ב' דברים.

² והיינו דרשת ר"ע בסוגין שאין באים קרבנות מן מעות מעשר אלא מהחולין.

³ כן אמר ר"ע, אמנם הסיקה הגמ' דביום ובידו הימנית כדי נסבה, דהא כבר ילפינן לזה.

⁴ היינו הרש"י בזבחים (צח.) שהביאו התוס', אמנם מרש"י כאן משמע כפירוש התוס' שאין הולדות קדושים כלל.

⁵ ע"י בתוד"ה אף, [ולפנינו התוס' חסר, וע"י בשטמ"ק אות ו' וביתר ביאור בתוס' בזבחים (צח. ד"ה אף) ועפ"י? ביארנו כאן] שהוקשה להם על פירש"י שביאר שהלימוד מאשם, מה אשם שהוא זכר ואין קדוש בו חלב ובי' כליות דשליל אף כל קרבנות גם הנקבות אין החלב ובי' כליות דשליל שבמיעה קרבים. וקשה דא"כ היה לתנא לפרש כן, ועוד דלפ"י משמע שהוולדות עצמן כן קדושים רק שאינם קרבים, וא"א לומר כן דהא אמרינן בתמורה שולד שאינו גמור (בן ד' חדשים - דעיבור בהמה הוא ה' חדשים) הנמצא בחטאת הם חולין ונאכלים לכל אדם. ולכן פירשו הם שלומדים מה אשם אין בו שליל שיקדש, אף כל הקרבנות השליל שלהם הוא חולין גמורים. [ואין וולדות קודשים בהווייתם - אלא אחר שיוולדו].

⁶ ונחלקו רש"י ותוס' כיצד הלימוד, דלרש"י הלימוד מה שלמים מפגלים את הנסכים ומתפגלים בעצמם, אף כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים. ובתוד"ה מה שלמים, כתבו שבחנם דחק, ויש לפרש מה שלמים זריקת הדם שלהם מפגלת את הבשר אף כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים.

⁷ רש"י פירש כאן ששלמים הבאים מחמת פסח, היינו חגיגת י"ד, וכן בזבחים (לו.) גבי תודה שנאכלת ליום ולילה שבאה לרבות גם לשלמי פסח ליום ולילה, פירש רש"י דהיינו חגיגת י"ד. והקשו תוס' דהא בפסחים (עא:) מרבינן חגיגת י"ד לאכילת בי' ימים ולילה אחד. ולכן פירשו תוס' דשלמים הבאים מחמת הפסח היינו מותר הפסח. ובשמעתין שכבר הזכיר פסח שעברה שנתו (שהוא מותר הפסח), מיירי בתמורת הפסח. [וע' תוס' זבחים (ט. ד"ה והשלמים), שפירש שגם בשמעתין אפשר לפרש ששלמים הבאים מחמת פסח - היינו מותר הפסח, ע"ש].